

BOLIGMINISTEREN

Boligudvalget
Folketinget

Dato 12. november 2020
J. nr. 2020-8084

Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K

Telefon 41 71 27 00

Boligudvalget har i brev af 9. oktober 2020 stillet mig følgende spørgsmål (BOU alm. del), som jeg hermed skal besvare. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Signe Munk (SF).

Spørgsmål nr. 2

Er det korrekt, at det har vist sig at være langt billigere at bygge efter energifektivitetskravene i bygningsklasse-2010, -2015 og -2020 i bygningsreglementet, end indikeret i de beregninger, der var lavet forud for indførelsen af kravene, og vil det ikke være oplagt at tro, at noget lignende vil ske, hvis der indføres krav til klimaaftrykket af nye bygninger?

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Trafik-, Bygge- og Boligstyrelsen, der oplyser følgende, som jeg kan henholde mig til:

”Analyser af kravet til 2015-niveauet har vist, at kravet blev billigere end forventet. Det antages, at prisfaldet kan tilskrives en lang overgangsperiode på 6-7 år fra, at kravet blev varslet, til det var gældende. Branchen opbyggede dermed erfaringer og havde gode muligheder for tilpasning til det fremtidige krav.

Det er på nuværende tidspunkt ikke muligt at vurdere, om samme effekt vil indfinde sig ved indførelse af krav til bygningers klimaaftryk, dvs. indførelse af krav om en livscyklusvurdering. Det skal ses i sammenhæng med, at livscyklusvurderinger er langt mere omfattende og komplicerede at beregne end energiberegninger og derfor forudsætter større tilpasning i branchen. Byggebranchen som helhed har således endnu ikke mange erfaringer med at lave livscyklusvurderinger.

Energirammeberegningen benyttes som en delmængde og en forudsætning i livscyklusvurderingen. En bygnings livscyklus er opdelt i fem faser: produktfasen, byggefasen, brugsfasen, endt levetid og uden for systemgrænse. Oftest er der mest detaljeret kendskab til de to første faser. I praksis kan der dog være udfordringer med at fremskaffe specifik og tilstrækkeligt data til beregningerne. De tre øvrige faser er scenariebaserede, hvilket betyder, at der ved vurderingen foretages antagelser om, hvordan bygningen bruges, vedligeholdes og afslutningsvist nedrives.

Alt efter formålet kan livscyklusvurderingen være mere eller mindre detaljeret. Udvælgelsen af, hvilke data og beregningsgrundlag der skal medtages i livscyklusvurderingen, er derfor afgørende for det endelige resultat.

En livscyklusvurdering indebærer en kortlægning af forbruget af ressourcer og de emissioner, der kan associeres til de forskellige faser. Herudfra beregnes de potentielle miljøpåvirkninger, og resultaterne af en livscyklusvurdering opgøres på en udvalgt række af målbare indikatorer som f.eks. klimapåvirkningen global opvarmning (GWP), der måles i CO₂-ækvivalenter.

Med testperioden af den frivillige bæredygtighedsklasse skal principperne for en livscyklusvurdering testes, inden de indføres som krav i bygningsreglementet. Hensigten bag testfasen er således at fremme branchens muligheder for at opbygge erfaringer med livscyklusvurderinger og tilpasse sig de kommende krav og samtidig øge muligheden for, at fordyrende økonomiske konsekvenser ved kravene reduceres.

BUILD har anslået de direkte omkostninger ved udførelse af en livscyklusvurdering i forbindelse med den frivillige bæredygtighedsklasse. På baggrund af de anslåede omkostninger og sammenholdt med BBR-data for antal nybyggerier om året anslås det, at der sker en årlig fordyrelse af byggeriet på ca. 210 mio. kr. ved indførelse af krav om udarbejdelse af en livscyklusvurdering.

Det er derudover estimeret, at det afhængigt af bygningstypen aktuelt kan medføre merudgifter på 0,5–5 pct. pr. bygning at anvende den samlede frivillige bæredygtighedsklasse inklusive livscyklusvurderingen. Grundet manglende data er der dog ikke taget højde for eventuelle besparelser afledt af anvendelse af totaløkonomiske analyser, som også er en del af den frivillige bæredygtighedsklasse. Herudover er det forventningen, at merudgifterne ved brug af klassen falder i takt med, at der opnås mere erfaring med brugen, herunder erfaringer med livscyklusvurderinger. Endvidere kan der vise sig effektiviseringsgevinster, når f.eks. typehusfirmaer begynder at have standardberegninger til rådighed.

De økonomiske konsekvenser vil blive analyseret i forbindelse med den toårige testfase af den frivillige bæredygtighedsklasse.”

Med venlig hilsen

Kaare Dybvad Bek